

Arrest

nr. 166 023 van 18 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 18 april 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 7 april 2016, betekend dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van M. DE FEYTER, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 mei 2008 liep verzoeker een veroordeling op van 5 jaar gevangenis door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde wegens mensenhandel, valse naamdracht en bendevoering.

1.2. Op 2 december 2008 trof verweerder een ministerieel besluit tot terugwijzing voor tien jaar ten aanzien van verzoeker. Dit besluit werd aan verzoeker betekend op 11 december 2008 en is definitief.

1.3. Op 7 april 2016 wordt ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen. Dit is thans de bestreden beslissing.

Zij is gemotiveerd als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer:

naam: S. (...)

voornaam: G. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: Athouli

nationaliteit: India

In voorkomend geval, ALIAS:

- S.S. (...) geboren te Amritsar op (...) van Indiaase nationaliteit

- S.G. (...) geboren te Athouli op (...) van Indiaase nationaliteit

- G.D. (...) geboren te Athouli op (...) van Indiaase nationaliteit

- S.T. (...) geboren op (...) van Pakistaanse

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden

X 11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd terugwezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken

Artikel 27 :

X Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

X Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

X artikel 74/14 §3, 1° : er bestaat een risico op onderduiken

X artikel 74/14 §3, 3° : de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

X c artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Hij is niet in het bezit van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een Ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 jaar dat hem op 11/12/2008 werd betekend. Betrokkene had namelijk op 20/05/2008 een veroordeling opgelopen van 5 jaar gevangenis door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde wegens mensenhandel, valse naamdracht en bendevoering. Door deze zware feiten vormt betrokkene een gevaar voor de openbare orde.

Betrokkene maakt of maakte gebruik van verschillende aliases. Daarom bestaat er een risico op onderduiken.

Betrokkene werd opgepakt tijdens het onderzoek naar zijn huwelijksaangifte. Betrokkene deed op 25/01/2016 te Kruikeke aan aangifte van een huwelijk in samen met Mevr. D.K. (...). Echter een mogelijk huwelijk van betrokkene heeft geen automatisch recht op verblijf in het Rijk. Betrokkene kan namelijk ook vanuit zijn land van herkomst via de geijkte procedures gezinshereniging aanvragen. Daarnaast toont hij ook niet aan waarom hij enkel in België zijn gezinsleven met Mevr. D.K. (...) zou kunnen

voortzetten. Betrokkene diende dan ook gevolg te geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten en het Ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 jaar dat hem eerder werd betekend, maar heeft dit nagelaten. Daarnaast blijkt uit de aard, de ernst, de recentheid in tijd van de feiten en het recidivisme blijkt dat het persoonlijk gedrag van betrokkene een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Het familiale en persoonlijke belang van betrokkene is hier dan ook ondergeschikt aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 49830 dd 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Het feit dat betrokkene een huwelijksdossier met een Belgische vrouw heeft ingediend, kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een Ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 jaar dat hem op 11/12/2008 werd betekend. Betrokkene had namelijk op 20/05/2008 een veroordeling opgelopen van 5 jaar gevangenis door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde wegens mensenhandel, valse naamdracht en bendevoorming.

Betrokkene werd opgepakt tijdens het onderzoek naar zijn huwelijksaangifte. Betrokkene deed op 25/01/2016 te Kruikeke aan aangifte van een huwelijk in samen met Mevr. D.K. (...). Echter een mogelijk huwelijk van betrokkene heeft geen automatisch recht op verblijf in het Rijk. Betrokkene kan namelijk ook vanuit zijn land van herkomst via de geijkte procedures gezinshereniging aanvragen. Daarnaast toont hij ook niet aan waarom hij enkel in België zijn gezinsleven met Mevr. D.K. (...) zou kunnen voortzetten. Betrokkene diende dan ook gevolg te geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten en het Ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 jaar dat hem eerder werd betekend, maar heeft dit nagelaten. Daarnaast blijkt uit de aard, de ernst, de recentheid in tijd van de feiten en het recidivisme blijkt dat het persoonlijk gedrag van betrokkene een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Het familiale en persoonlijke belang van betrokkene is hier dan ook ondergeschikt aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 49830 dd 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Het feit dat betrokkene een huwelijksdossier met een Belgische vrouw heeft ingediend, kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM.

Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming India.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een Ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 jaar dat hem op 11/12/2008 werd betekend. Betrokkene had namelijk op 20/05/2008 een veroordeling opgelopen van 5 jaar gevangenis door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde wegens mensenhandel, valse naamdracht en bendevoorming.

Betrokkene werd opgepakt tijdens het onderzoek naar zijn huwelijksaangifte. Betrokkene deed op 25/01/2016 te Kruikeke aan aangifte van een huwelijk in samen met Mevr. D.K. (...). Echter een mogelijk huwelijk van betrokkene heeft geen automatisch recht op verblijf in het Rijk. Betrokkene kan namelijk

ook vanuit zijn land van herkomst via de geijkte procedures gezinshereniging aanvragen. Daarnaast toont hij ook niet aan waarom hij enkel in België zijn gezinsleven met Mevr. D.K. (...) zou kunnen voortzetten. Betrokkene diende dan ook gevolg te geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten en het Ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 jaar dat hem eerder werd betekend, maar heeft dit nagelaten. Daarnaast blijkt uit de aard, de ernst, de recentheid in tijd van de feiten en het recidivisme blijkt dat het persoonlijk gedrag van betrokkene een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Het familiale en persoonlijke belang van betrokkene is hier dan ook ondergeschikt aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 49830 dd 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Het feit dat betrokkene een huwelijksdossier met een Belgische vrouw heeft ingediend, kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Voor wat betreft de beslissing tot vasthouding met oog op verwijdering

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt op dat in zoverre het de bedoeling zou zijn van verzoeker om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten die besloten ligt in de bestreden beslissing, overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van deze vordering kennis te nemen.

2.2. Voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten

De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidige vordering vast, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert, en G. Debersaques, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413*).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Verzoeker betwist niet dat hij het voorwerp uitmaakt van een ministerieel besluit van terugwijzing van 2 december 2008 waarnaar de bestreden beslissing verwijst. Tevens betwist hij niet dat dit een definitieve beslissing is. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift zelf dat het ministerieel besluit van terugwijzing geldt tot december 2018.

In artikel 1 van dit besluit wordt gesteld, *”Hij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere machtiging van de Minister van Migratie-en asielbeleid”*.

Artikel 26 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de terugwijzings- en uitzettingsbesluiten verbod opleggen gedurende 10 jaar het Rijk binnen te komen, tenzij ze opgeschort of ingetrokken worden.

Uit niets blijkt dat het betrokken ministerieel besluit werd opgeschort of ingetrokken of dat er zelfs maar een aanvraag in dit verband zou hangende zijn. Verder blijkt ook niet dat er sprake zou zijn van een bijzondere machtiging toelating van de Minister van Migratie-en asielbeleid. Verzoeker betwist dit ook niet ter terechtzitting.

Verzoeker kan dan ook gelet op het ministerieel besluit van 2 december 2008 dat nog steeds volledige uitwerking heeft en ten alle tijde op gedwongen wijze kan worden uitgevoerd als het nog geldingskracht heeft, geen voordeel halen uit een eventuele schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten dat besloten ligt in de bestreden beslissing (cfr. RvS, nr. 166.090 van 19 december 2006).

Ten overvloede wijst de Raad ook op het gestelde in artikel 46bis van de Vreemdelingenwet, dat via artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet tevens van toepassing is op familieleden van Belgen. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De burger van de Unie of zijn familieleden, bedoeld in artikel 40bis, § 2, kunnen ten vroegste na een periode van twee jaar nadat het koninklijk besluit tot uitzetting of het ministerieel besluit tot terugwijzing werd uitgevoerd, onder aanvoering van argumenten om te bewijzen dat er een wijziging in materiele zin is opgetreden in de omstandigheden die het besluit destijds rechtvaardigden, bij de gemachtigde van de minister een aanvraag indienen tot schorsing of opheffing van het betrokken besluit.

§ 2. Een besluit betreffende de bovenvermelde aanvraag wordt ten laatste binnen de zes maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag getroffen. De betrokken vreemdelingen hebben gedurende de behandeling van deze aanvraag geen recht van toegang of verblijf in het Rijk.”

Hieruit blijkt dat zelfs familieleden van burgers van de Unie en desgevallend familieleden van Belgen - hoedanigheid die verzoeker tot op heden niet heeft aangezien er slechts sprake is van een aangifte van een huwelijk met een Belgische - ook eerst de schorsing of opheffing dienen te bekomen van het ministerieel besluit tot terugwijzing voordat zij hun verblijfsrechten kunnen laten gelden als familielid van een burger van de Unie c.q. van een Belg en dat ze gedurende de behandeling van deze aanvraag geen recht of toegang hebben tot verblijf in het Rijk.

Ter terechtzitting benadrukt verzoeker dat hij een schending aangevoerd heeft van artikel 8 EVRM en het een schending acht van artikel 13 EVRM als de Raad van deze grief geen kennis neemt. Verzoeker benadrukt ter terechtzitting dat er nà het ministerieel besluit tot terugwijzing “van alles” is gewijzigd in zijn toestand, met name een relatie met een Belgische onderdane en een huwelijksaangifte. De Raad wijst er op dat de aangevoerde schending van artikel 8 EVRM niet dient te worden onderzocht wanneer het vaststaat dat het beroep onontvankelijk is (cfr. RVS 4 januari 2016 , nr. 11.700 (c)). Verzoeker diende en dient zijn argumenten ter ondersteuning van zijn grief inzake artikel 8 EVRM kenbaar te maken ter ondersteuning van een aanvraag tot opschorting of intrekking van het ministerieel besluit tot terugwijzing.

Een grief inzake de schending van artikel 3 EVRM werd niet ontwikkeld noch blijkt een risico op schending van voormelde bepaling bij de gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voor zover verzoeker nog een schending van artikel 6 EVRM ontwikkelt in zijn verzoekschrift, met name dat de uitvoering van de bestreden beslissing hem verhindert de zitting voorzien in april 2016 bij te wonen n.a.v. een dagvaarding door de Procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, waarbij als reden voor de dagvaarding volgens het verzoekschrift wordt gegeven “*het huidig verblijf van verzoeker in het Rijk aangegeven (is) in tegenspraak met het Ministerieel besluit tot terugwijzing (sic)*”, dient de Raad opnieuw op te merken dat zelfs in geval van schorsing van de bestreden beslissing, verweerder nog steeds verzoeker gedwongen kan verwijderen op basis van het ministerieel besluit dat nog steeds van kracht is. Daargelaten de vaststelling dat de stukken gevoegd bij het verzoekschrift waaronder stuk 8 ten bewijze van de betrokken dagvaarding, niet gevoegd werden bij het verzoekschrift ondanks aandringen van de griffier van de Raad, en er dus geen bewijs voorligt van deze dagvaarding, is het zo dat niets verzoeker verhindert zich te laten bijstaan door een raadsman om zijn rechten te verdedigen indien hij verwijderd wordt van het grondgebied. Het loutere feit dat verzoeker vindt dat hij persoonlijk aanwezig moet zijn verandert niets aan het voormelde. Indien de persoonlijke

aanwezigheid van verzoeker alsnog gevorderd wordt door de correctionele rechtbank in het kader van een dagvaarding "*het huidig verblijf van verzoeker in het Rijk aangegeven (is) in tegenspraak met het Ministerieel besluit tot terugwijzing*" staat het verzoeker vrij de schorsing van het ministerieel besluit tot terugwijzing om die reden aan te vragen vanuit het buitenland en een visum met oog op dagvaarding te bekomen. Verzoeker stelt zelf in zijn verzoekschrift dat dergelijke zittingen frequent worden uitgesteld.

Verzoekers verklaringen ter terechtzitting dat hij de procedure tot opschorting of intrekking van het ministerieel besluit van terugwijzing zal opstarten na afhandeling van onderhavige vordering bevestigt slechts dat het besluit nog steeds geldingskracht heeft en doet geen afbreuk aan het vastgestelde gebrek aan belang. Verzoeker kan voorts ter terechtzitting niet dienstig pogen alsnog een belang te ontlenen aan de schorsing van de bestreden beslissing in het licht van deze procedure, dwz als hij de opschorting of intrekking van het ministerieel besluit tot terugwijzing bekomt heeft hij belang bij de voorgaande schorsing van de bestreden beslissing zoniet riskeert hij een verwijdering van het grondgebied op basis van de bestreden beslissing. Te dezen dient de Raad op te merken dat dit steunt op de loutere hypothese dat hij de beoogde opschorting of intrekking van het ministerieel besluit bekomt, zodat dit hypothetisch belang niet volstaat. De Raad herinnert er voorts aan dat een aanvraag tot opschorting of intrekking van het ministerieel besluit tot terugwijzing, zelfs in het geval dat verzoeker de hoedanigheid van een familielid van een Belg verwerft, geen recht van toegang of verblijf in het Rijk geeft (cfr bovenvermeld artikel 46 bis van de Vreemdelingenwet).

Gelet op de vastgestelde onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, dient er geen uitspraak gedaan te worden over de excepties van onontvankelijkheid van de vordering, dit om andere redenen.

De ingestelde vordering is in zijn geheel onontvankelijk. Derhalve wordt ze verworpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

Kamervoorzitter,

mevr. S. BEERNAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

M. EKKA